

1. Να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και, επικουρικός, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 91/371/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1991 σχετικά με την εφαρμογή της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με την πρωτασφάλιση εκτός από την ασφάλιση ζωής ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ και την ως άνω οδηγία.
2. Να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κήρια επιχειρήματα

Ο υποχρεωτικός χαρακτήρας του άρθρου 189 παράγραφος 3 και του άρθρου 5 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή των οδηγιών των οποίων είναι αποδέκτες πριν από την εκπνοή των τασσομένων προθεσμιών. Εν προκειμένω, η σχετική προθεσμία εξέπνευσε στις 4 Ιουλίου 1993, χωρίς το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 205 της 27. 7. 1991, σ. 48.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de commerce Pontoise, με απόφαση που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 1995, στην υπόθεση Phytheron International SA κατά Jean Bourdon SA

(Υπόθεση C-352/95)

(95/C 351/17)

Με απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 1995, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Νοεμβρίου 1995, το Tribunal de commerce Pontoise, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Phytheron International SA και Jean Bourdon SA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί ένα προϊόν, του οποίου το σήμα προστατεύεται και το οποίο έχει αγοραστεί συννόμως από έμπορο ενός κράτους μέλους Α εντός άλλου κράτους μέλους Β, όπου το προϊόν αυτό έχει εγγραφεί και διατίθεται στο εμπόριο με το σήμα αυτό, να εισαχθεί νομίμως από το κράτος μέλος Β και να διατεθεί στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους Α, εφόσον πρόκειται:
 - για αυθεντικό προϊόν το οποίο δεν έχει υποστεί καμία μεταποίηση,
 - του οποίου δεν έχει αλλάξει η συσκευασία, εκτός από το ότι προστέθηκε στην επισήμανση η μνεία ορισμένων στοιχείων που απαιτούνται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους Α,
2. Αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 30 της συνθήκης μια απαγόρευση στηριζόμενη στη σχετική περί σημάτων νομοθεσία του κράτους μέλους Α;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 1995, στην υπόθεση The Queen κατά Minister for Agriculture, Fisheries and Food, ex Parte: The National Farmers Union κ.λπ.

(Υπόθεση C-354/95)

(95/C 351/18)

Με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 1995, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Νοεμβρίου 1995, το High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court (Ηνωμένο Βασίλειο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen και Minister for Agriculture, Fisheries and Food, ex Parte: The National Farmers Union κ.λπ., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είχε το άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων ⁽¹⁾ (πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1648/95 της 6ης Ιουλίου 1995 για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων. ⁽²⁾ την έννοια ότι δεν δικαιούνταν καμία αντιταθμιστική πληρομή σχετικά με την έκταση οι κάτοχοι γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων των οποίων η πράγματι καθορισθείσα έκταση επί της οποίας έπαυσε προσωρινά η καλλιέργεια διαπιστώθηκε ότι ήταν μικρότερη σε ποσοστό άνω του 20% από τη δηλωθείσα με την αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως, αλλά δεν διαπιστώθηκε δόλος ή σοβαρή αμέλεια;
2. Είχε το άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής (πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1648/95) την έννοια ότι δεν δικαιούνταν καμία επιδότηση για το βόειο κρέας οι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων των οποίων η πράγματι καθορισθείσα έκταση για ζωοτροφική διαπιστώθηκε ότι ήταν μικρότερη σε ποσοστό άνω του 20% από τη δηλωθείσα με την αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως, αλλά δεν διαπιστώθηκε δόλος ή σοβαρή αμέλεια;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή/και στο δεύτερο ερώτημα: Ήταν το άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής (πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1648/95) εν όλω ή εν μέρει ανίσχυρο, ως αντιβαίνον προς ορισμένες αρχές του κοινοτικού δικαίου, και συγκεκριμένα προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων ή/και την αρχή της αναλογικότητας;
4. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή στο δεύτερο ερώτημα: Πώς έπρεπε να ερμηνεύεται το άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής (πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1648/95);
5. Ανεξάρτητα από τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 έως 4: Είναι έγκυρη και νόμιμη η προβλεπόμενη από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής επιβολή στον

κάτοχο της εκμεταλλεύσεως της απώλειας ολόκληρης της πληρωμής που αφορά συγκεκριμένη έκταση ως κύρωσεως, όταν διαπιστώνεται ότι η πράγματι καθορισθείσα έκταση είναι μικρότερη σε ποσοστό άνω του 20 % από την δηλωθείσα με την αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως, αλλά δεν διαπιστώνεται συναφώς δόλος σοβαρή αμέλεια;

(¹) ΕΕ αριθ. L 391 της 31. 12. 1992, σ. 36.

(²) ΕΕ αριθ. L 156 της 7. 7. 1995, σ. 27.

Διαγραφή της υποθέσεως C-14/95 (¹) (95/C 351/19)

Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1995, ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-14/95: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 54 της 4. 3. 1995.

Διαγραφή της υποθέσεως C-98/95 (¹) (95/C 351/20)

Με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1995, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη

διαγραφή της υποθέσεως C-98/95: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 159 της 24. 6. 1995.

Διαγραφή της υποθέσεως C-113/95 (¹) (95/C 351/21)

Με διάταξη της 4ης Οκτωβρίου 1995, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-113/95: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

(¹) ΕΕ αριθ. C 159 της 24. 6. 1995.

Διαγραφή της υποθέσεως C-125/95 (¹) (95/C 351/22)

Με διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 1995, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-125/95: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

(¹) ΕΕ αριθ. C 137 της 3. 6. 1995.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ της 19ης Οκτωβρίου 1995

στην υπόθεση T-562/93: Dieter Obst κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Διαδικασία προσλήψεως — Βλαπτική πράξη — Άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Αιτιολογία — Αποκατάσταση της ζημίας)

(95/C 351/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-562/93, Dieter Obst, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Everberg (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος αρχικώς από τον Heinz-Jörg Moritz και στη συνέχεια από τον Lothar Mahlberg, δικηγόρους, με αντίκλητο στο Bridel (Λουξεμβούργο) τη Marianne Moritz, 25 A, rue de Schönfels, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Joseph Griesmar και Bertrand Wägenbaur), που είχε ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της γνωμοδοτήσεως 45/93 της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών της 18ης Φεβρουαρίου 1993, κατά το μέρος που η γνωμοδότηση αναφέρει ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η

υποψηφιότητα του Dieter Obst, και της αποφάσεως της Επιτροπής της 22ας Ματίου 1993 περί απορρίψεως της πιο πάνω υποψηφιότητας και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως για την περιουσιακή βλάβη και χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που φέρεται ότι υπέστη ο Dieter Obst, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, D. P. M. Barrington και A. Saggio, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 1995 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό 2 000 Ecu ως αποζημίωση για υπηρεσιακό πταίσμα.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ο οποίος φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών του εξόδων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 338 της 15. 12. 1993.